quodãmodo a ſtatu immutabilitatis degene-
rant. Talis mutabilitas eſt eis quedã mortali-
tas. Aie vero ſūt p omĩa mutabiles ita q̃ʒ pene
p omĩa mortales. Deus quippe ē vita aie ſicut
ipa ē vita corporis. Sʒ ſicut mortuū eſt corpus
qn̄ aiam non hʒ. ita aia mortua eſt qn̄ deo caret
vel ſicut cecus oculis mortuus dicitur cū luce
priuatur. ſic anima mortua cū beata vita que
deus ē nō fruitur. Solus ergo deus hʒ immorta
litatem. q2 nullã recipit mutabilitatē. Hic etiã
ſolus eſt inuiſibilis q2 nulli creature ad plenū
intelligibilis. Nempe aie beatoꝝ et angeli ſuo
more non noſtro eū ſemp vident. Non p inter-
ualla ſpacioꝝ ſicut nos corporea videmus. ſed
intra ſe et extra ſe in omĩ creatura. et extra oēm
creaturam eū conſpiciūt. Nec ullo intellectus
intuitu amplitudinem ſue claritatis excedūt.
et q2 nō ita pleniter ab ipis ut a ſe ipo conſpi-
citur vel intelligitur. ideo ſolus inuiſibilis.

¶ Quō homo ad dei imaginē et ſimilitudinem
ſit creatus. ¶ Fratres. ¶ ca. xxviii.

Iam diuina natura cū angelica in hac tur
ri tenente ſceptra. ecce humana natura
legionē adducit 7 ad impugnandã eã machi-
nã erigit. Queritur nãq3 quō hō ad ymaginē
et ſimilitudinē dei formatus dicatur. cū nulla
conueniencia ſimilitudinis dei in hoie cōſpiciat̄.
M. Impugnãtia a repugnãtibʒ expugnãt̄.

dum p̄cedentia a ſubſequētibꝫ inexpugnabi-
liter roborātur. Duo hoīes ſcribūtur. Interior
et exterior. Interior anima. exterior corpus.
Interior inuiſibilis. exterior viſibilis. Interior
et inuiſibilis ad ymaginē et ſimilitudinē inui-
ſibilis dei creatus. Viſibilis aūt ſcḋm viſibilem
mundum eſt formatus. Deus inuiſibilis eſt in
ſubſtantia vnitas. in pſonis trinitas. Interior
ergo homo id ē anima ad imaginē vnitatis eſt
creata q2 nō ex ptibꝫ ut corpus ꝯpoſita. ſed eſt
ſimplex natura et immortalis eſſentia. Eſt quoqꝫ
deus memoria que ſui et omnium que ſunt me-
minit que pater nomīatur. ex qua intelligen-
tia naſcitur que ſe et cūcta que ſunt intelligit
que filius nuncupatur. ex vtraqꝫ dilectio ꝓce-
dit que ſe et vniuerſa que ſunt diligit que ſpi-
ritus vocatur. Ad huius trinitatis ymaginē
anima conditur. dum ei memoria intellectus
racō dilectōnis indicitur. preteritorum namqꝫ
meminit. inuiſibilia intelligit. mala reſpuens
bona diligit. Dei quoqꝫ eſſentia eſt lux vita iu-
ſticia bonitas beatitudo. Ad hanc ſimilitudi-
nem anima facta eſt. ut ſit lucida vitalis iuſta
bona beata. Exterior vero homo id eſt corpus
quodāmodo ad exemplar mundi formatur
dum ex quatuor elemētis compaginatur. vn-
de et microcoſmus cognominatur id eſt minor
mūdus. In hoc anima etiā hꝫ ſimilitudinē dei.

dum ip̄a ſic minorem mundū gubernat ut deus
maiorē. Om̄is quoqꝫ creatura ꝑ aliquid ſilitu=
dinem dei hꝫ. et quantū cuiqꝫ alteri eſt excellē=
cior. tāto illi ſimilior. Ip̄e quippe eſt. viuit. ſen=
tit. ꝑ racōem diſcernit. Lapides ergo eius ſili=
tudini ſe adiūgunt. qꝛ ſunt. Arbores magis eiꝰ
ſimilitudini appropinquant. quia ſūt ꝛ creſcen
do viuūt. Queqꝫ aīantia multo magis eius ſi=
militudinē expͥmunt. quia ſūt. viuūt. ſentiūt.
Porro in hoībꝫ et angelis ſimilitudo dei maxīe
refulget. quia ſunt. viuūt. ſentiūt et racōne diſ=
cernūt. Aīas aūt conſtat eſſe eternas. Si eni
ad videndum deum facte p̄dicantur. neceſſario
ſequitur ut ſicut deus finē non habere credit.
ita anime illum viſure ſine fine viuere non du=
bitentur. Sꝫ queritur vtrū ille aīe immortales
ſint. que deum viſure non ſunt. Omnes animas
vnius conſtat eſſe nature. et ſiquidem anime
immortales ſunt. igitur om̄es anime deū viſu=
re ſp̄ erūt beate. et eū nō viſure miſere.
Vnde aīa tam multa videat in ſomniꝭ.

Fratres. Ca. xxix.

Vnde anima tanta videt in ſomniꝭ? M
Anima inſatiabili cupiditate ſciendi veritatꝫ
captat. et ideo ſemꝑ in cogitacōībꝫ vagatur.
Ideoqꝫ ſenſibus corporeis ſopitis ꝑ enigmata
quedā futura deo reuelante preuidet. Interdū
circa veriſimilia dyabolo fallēte languet anxia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf